

Nejaušība 偶然

Sju Džimo 徐志摩 (1897-1931)

Es esmu mākonis debesīs,
Dažkārt metu ēnu tavā bangojošā sirdī –
Tev nevajag būt pārsteigtai,
Vēl mazāk vajag priecāties –
Acu mirklī tā pazudīs bez pēdām.

Es un tu – mēs tumšā naktī satiekamies jūrā,
Tev ir savs virziens, man – savējais;
Ja atcerēsies, tad labi,
Bet labāk gan aizmirsti,
Šai nejaušajā tikšanās reizē abpusēji izstaroto gaismu!

我是天空里的一片云，
偶尔投影在你的波心 ——
你不必讶异，
更无须欢喜 ——
在转瞬间消灭了踪影。

你我相逢在黑夜的海上，
你有你的，我有我的，方向；
你记得也好，
最好你忘掉，
在这交会时互放的光亮！

(tulk. Kārlis Rutkis)